

МІЖРЕГІОНАЛЬНА
АКАДЕМІЯ УПРАВЛІННЯ ПЕРСОНАЛОМ

СТАНОВЛЕННЯ І РОЗВИТОК УКРАЇНСЬКОЇ ДЕРЖАВНОСТІ

Випуск 12

*Матеріали X Всеукраїнської
науково-практичної конференції
“Історія, сучасність, зарубіжний досвід”
м. Київ, МАУП, 6 листопада 2014 р.*

Київ
ДП “Видавничий дім “Персонал”
2014

*Схвалено Вченою радою Міжрегіональної Академії управління персоналом
(протокол № 8 від 24.09.14)*

Редакційна колегія:

А. М. Подоляка (голова), д-р юрид. наук., проф.;
А. А. Ізнатченко (заступник голови), канд. техн. наук;
О. В. Баєва, д-р біол. наук., проф.;
І. П. Бідзюра, д-р політ. наук, проф.;
М. Ф. Головатий, д-р політ. наук., проф.;
В. Б. Захожай, д-р екон. наук, проф.;
А. С. Лисецький, д-р екон. наук., проф.;
К. В. Муравйов, канд. юрид. наук., доц.;
І. П. Розпутенко, д-р наук держ. упр., проф.;
Л. В. Романова, д-р екон. наук, проф.;
В. Є. Сафонова, д-р екон. наук;
Г. П. Ситник, д-р наук держ. упр., проф.;
Ю. П. Сурмін, д-р соц. наук, проф.;
Н. М. Чернуха, д-р пед. наук., проф.

Матеріали подано в авторській редакції.

Відповідальність за зміст та орфографію матеріалів несуть автори.

Становлення і розвиток української державності : [зб. наук. пр.] /
МАУП. — К.: ДП “Видавничий дім “Персонал”, 2008 —

С76 Вип. 12: Матеріали Х Всеукр. наук.-практ. конф. “Історія, сучасність,
зарубіжний досвід”, 6 листоп. 2014 р. / редкол.: А. М. Подоляка (голова)
[та ін.]. — 2014. — 460 с. : іл. — Бібліогр. у кінці ст.

У пропонованому збірнику подано статті учасників науково-практичної конференції, присвяченої найважливішій проблемі сьогодення — становленню України як держави. Розглядається формування державності в Україні у різні періоди історії та в різних аспектах.

Для науковців і державних службовців, політиків і політологів, викладачів і студентів, а також усіх, хто цікавиться розвитком Української держави і суспільства.

ББК 63.3(4УКР)я43+67.9(4УКР)301я43

Климчук М. М. Перспективи імплементації альтернативної енергетики з метою упередження паливно-енергетичного колапсу в Україні 242	Ткачук І. Я. Участь населення у вирішенні соціально-економічних проблем..... 276
Столярова Т. О., Одинець В. А. Особливості комп'ютерного моделювання макропоказників соціально-економічних процесів в умовах невизначеності..... 244	Сімак Я. К. Впровадження системи недержавного пенсійного забезпечення в Україні..... 279
Бовш Л. А., Марченко С. М., Бовш В. І. Реінжиніринг бізнес-процесів підприємств готельного бізнесу в сучасних умовах..... 247	Щербінський О. В. Сучасні реалії та нові вектори розвитку малого бізнесу в Україні 282
Кобрицький В. В., Несвященко К. С. Актуальний стан і перспективи розвитку українських портів..... 251	Корсак К. В. Українська ідея для XXI століття 285
Тімко Н. І. Фінансова стійкість банківської системи в умовах макроекономічної нестабільності: оцінка та шляхи підвищення 254	Юник Д. Г. Завадостійкість управлінців персоналом: концептуальний аспект та перспективні напрями розвитку 289
Кісілевич-Чорнойван О. М. Норми міжнародного інформаційного права в сфері протидії інформаційному тиску: міжнародний та європейський аспекти 258	Колтаков В. М. Некоторые понятийные проблемы образования и науки..... 293
Золотаревський А. В. Механізм створення стратегії економічного розвитку організації в умовах світової політичної та економічної нестабільності 262	Бірдус Л. В. Системні реформи у сфері вищої освіти України 298
Бігдаш В. Д. Удосконалення фінансових механізмів банківсько-страхової інтеграції в Україні в умовах політичної та економічної нестабільності 266	Лісовський П. М. Освіта та наука як ціннісно-смісловий формат мудрості 302
Корецька О. В. Теоретичні основи дослідження конкуренції в контексті становлення української державності 269	Бондар Ю. В., Шестак М. Л. Вплив інформаційного середовища на світові інноваційно-інвестиційні процеси: стан науково-методологічного дослідження 304
Бурсов Р. В. Критерії оцінки технологічного рівня промислових підприємств 274	Руль Ю. В. Перспективи просумпції у приватній освіті 306
	Руль Ю. В., Кулик М. С. Освітня розумова діяльність та вплив на неї фаз місяця..... 308
	Найдьонов І. М. Ефективний педагогічний менеджмент — основа компетентності спеціаліста..... 313

ОСВІТА ТА НАУКА ЯК ЦІННІСНО-СМИСЛОВИЙ ФОРМАТ МУДРОСТІ

Становлення і розвиток української державності, вип. 12, с. 302–303

У сучасну добу глобалізації, коли відбуваються соціальні конфлікти, освіта та наука має актуальне значення, оскільки її внесок у духовний розвиток державності та народництва має належну оцінку. Саме в добу корінних історичних змін це питання загострилося сьогодні.

У цьому сенсі характерною в річищі мудрості як висвітлення її смисложиттєвих намірів є теорія людського капіталу, яку визначив Гері Беккер. Як вважає автор цієї теорії: “Витрати на освіту є прямим внеском у економічний розвиток” [1, с. 28]. При цьому акцентується увага на здатність освіти забезпечити окремій людині завдяки її ментального простору належний рівень життя, а саме: це матеріальні і духовні рівні життя як одне органічне ціле.

Як свідчить історія, активна підготовка фахівців у гуманітарній сфері (зокрема, право, історія, риторика тощо) є, насамперед, елементарним, простим, тривіальним, а також фундаментальних наук (математика, фізика, хімія, астрономія, куди входила музика), необхідна тогочасній економіці. Тому запозичена з часів Античності модель підготовки, основу якої становили сім вільних мистецтв або *septem artes liberales*, у часи виникнення університетів стала духовною магістраллю для навчання студентів. Такі університети стали автономним фактором духовної мобільності в суспільстві. Зокрема, термінологія “*peregrination academica*” — академічних мандрів, здійснений знаючою мірою опануванням кількістю студентів латинню, як мотивація культурним обміном та циркуляцією знань. Саме такий міжнародний паритет в системі знань має нагальне значення для сьогодення.

Так, “Декамерон” Джованні Бокаччо було перекладено майже всіма мовами Європи. Це означало, що такі потужні досягнення науки і мистецтва стрімко ставали відомими за межами конкретної країни.

З огляду на це, університетська освіта є духовним знаряддям формування суспільної людини як духовного просвітителя в соціальному прогресі.

Завдяки напрацьованим механізмам накопичення та реалізації знань університетська освіта формує новітні суспільні потреби та інтереси як соціокультурна обумовленість суспільства.

На наш погляд, в основу ідеї сучасної освіти та науки має бути інтелектуальний розвиток, гуманістична орієнтація її намірів, що становить аксіологічну інтерпретацію діалектичного взаємозв'язку людини, природи та суспільства. Сьогодні освіта та наука має набувати потужного автономного статусу в адміністративно-територіальному усвідомленні в силу відносно автономних територій їх розташування та функціонування за власним режимом.

У цьому змісті поруч з освітою ватро зазначити наукове запровадження на тлі глобального розповсюдження сучасних інформаційних технологій у міжнародному партнерстві.

Як вважає В. Нечаєва, існуючих підходів вже недостатньо для виявлення механізму становлення і функціонування освіти як соціального інституту. У рамках соціокультурного підходу освіта розглядається як складний культурно-історичний процес, в якому мозаїчно, тонкими нашаруваннями еволюціонують культурні форми наступного досвіду [2, с. 84–90].

Проте система підходів до освіти в рамках зазначених наук (педагогіка, психологія, філософія, соціологія) не вичерпує глибини і багатовимірності її теоретичних аспектів, оскільки сучасні міжнародні відносини розгортаються в широкому соціальному просторі, а саме: духовними, правовими, політичними, економічними взаємозв'язками. Адже людський інтелект є духовним ресурсом державотворення в умовах інформаційної революції як мета і засіб міжнародного паритету. Саме сьогодні, коли загострилися небачені раніше всеосяжні проблеми втрати людської мудрості, в основі якої є ціннісно-смысловий формат патріотичного виховання молоді, глибокою постає громадянська відповідальність. На думку Г. Михайлишина: “Стратегічний напрям сучасної освіти полягає у формуванні всебічно розвинутої та обдарованої особистості, яка застосовуватиме здобуті знання не лише в своїй подальшій професійній діяльності, а й постійно оновлювати та поновлювати їх” [3, с. 51–55].

Таким чином, міжнародний паритет як досвід, зокрема країн Європи у модернізації освітніх систем та їх пристосування до нових глобально-інформаційних вимог, має бути корисним у цивілізованому поступу. Саме підтримка наукового сектору освіти та розвиток механізмів контролю якості освітніх послуг на міжнародному та національному рівнях, мають стати тим духовним капіталом мудрості в сфері освіти та науки, що прогресує людство вперед.

Література

1. *Becker, Gary S.* Human Capital. — N. Y.: Columbia University Press, 1964. — P. 28.
2. *Нечаев В. Я.* Новые подходы в социологии образования // Социологические исследования. — М. — 1999. — № 11. — С. 84–90.
3. *Михайлишин Г. Й.* Актуальні проблеми створення сучасної моделі інноваційної освіти в Україні // Грані. — 2012. — № 9 (89). — С. 51–55.